

XVII. kötet

Budapest, 1902. július 6-án.

27. szám.

Egy véleményen.

A köpczös Kohn felesége távollétében megcsókolja a francia nevelőnőt.

Mademoiselle. Monsieur! Hová gondol? Hagyjon nekem békét!

Kohn. Ledjen edj kicsi esze, úgy se nincsen odohozoz enyim feleség!

Mademoiselle. Épen azért!

Kohn. Grojsartig! Persze hodj épen azért!

Kétértelm.

Egy rendkívül udvarias fiatal ember virágokat küldött egy hölgynek s mentségül, hogy a virágok már nem egészen frissek, a következő levélkét mellékelte hozzá:

«Talán kissé elvirultaknak fogja Nagysád találni e virágokat; de biztos vagyok benne, hogy elnéző tud lenni hasonmásai irányában.»

Tiszavirág.

Tarka lesz a	Léte rövid,
Tisza vize tőle,	Egy pár kéjes óra,
Tisza virág, a szerelem	S elnyeli a Tisza vize
Virágos esője.	Szerelembe', csókba'.

Tiszavirág . . .

Ki tud hírt felőle:

Sok szerelmes, kis leánynak

Hol a temetője? . . .

Haan Béla.

A helyzet magaslatán.

A tábornok szárnysegéde századossá szeretett volna már előlépni s kérte tábornokát, hogy méltányolja sok évi tényleges szolgálatát.

— Hol vannak az ön sebei? — tudakolja a tábornok. — Ez a leghathatósabb jogczim az előléptetésre. Mutathat ön nekem sebeket?

— Hogy kaphattam volna én sebeket, tábornok úr, mikor az ütközet napján egy pillanatra se engedett el tábornok úr maga mellől!?

Alig köszöntött be az est, Szarka uram félrelökte a dikieset s Miska inasnak meghagyta, hogy a nótárius úr kész lakkeszímait juttassa rendeltetési helyére, megtömte hosszuszáru pipáját, aztán kiállott a kapuba s bodor füstöt bocsátva a fellegek felé, elnézegette, hogyan lóbálja a szellő azt a nagy aranyeszímát, mely a feje fölött hirdette mesterségének nemes hivatását.

Akkoriban még virágos élete volt a czéhbelieknek. Minden jóra való magyar ember sarkantyus csizmában pengett végig az utcán s a ki topánba bujtatott lábakkal merte mutatni magát, arra menten rá fogták, hogy majmolja a németet. Ez pedig igen megszegyenítő lehetett abban a boldog időben.

Volt is ám elég csizmadia a magyar hazában, Miskolc városát meg úgy ellepték, hogy rövid idő alatt kilenczszázkilenczvenkilenczet számlált polgárai között s utban volt már az ezredik is, de a czéhmester kimondta, hogy elég van már itt, menjen másfelé, hiszen Árpád országában olyan kapós a csizmadia, mint a garasos zsemlye. Ez ellen aztán nem volt apelláta.

Szarka uram is meg volt elégedve a mesterségével. Volt becsülete, háza, meg két sessió prima klasszis földje is a nyuli határban, nem panaszkodott hát. Igaz, hogy a felesége nagyon szózatosszony volt, de Szarka uram azért összefért vele szépen, követve azt a bölcs mondást, hogy: «az okosabb enged!»

Aztán ezt a csekély hibát el lehet nézni neki. A rózsának tövise van, az asszonymnak nyelve! Ki tehet róla, ha úgy teremtette a Mindenható.

Szarka mester már másodszer gyújtott rá, mikor a tőzsomszédéből átjött hozzá Varga uram is, a kivel együtt inaskodott s most is jó pajtások lévén, zokszó nélkül folytatták a csizmagyártás nemes művészetét, esténkint pedig összebujtak egy kis vidám tereferére.

Miután illendően köszöntötték egymást, Varga uram abbéli kivánságának adott kifejezést, hogy milyen jó volna a négy nap mulva tartandó ravazdi bucsún kirugni egy kicsit a hámból, hiszen mióta az oltárhoz vezette élete párját, úgy sem volt még egy görbe napja sem.

— Jelesen mondád, mester, — szólott Szarka uram, — csak hogy az környülállások nagyon megnehezítvén az dolgok minéműségét, nem hiendem, hogy eme nemes vágyakozásnak elég tétethessék.

— Értem én, kedves komám, hogy hova erányult bölcs eszedjárása, hanem én meg amondó lévén, hogy egy kis csalafintasággal könnyedén túl járhatván az hitestársak eszén s minden házbéli zajongást elkerülvén, részesülhetnénk az nemes mulatozás kellemességeinek hatásaiban, — felelt Varga mester s azután elmondta pályatársának, hogy a patonai vásár után, mely szintén azon napon tartatik meg, szépen elrándulhatnak Ravazdra, az inasokat pedig haza küldvén a kocsiival, meg-

üzenik, hogy ők a pandurkomiszáriussal együtt jönnek meg, mert az utóbbi időben igen sok haza felé menő vásárost támadtak meg a szegénylegények, ők pedig nem akarják kitenni magukat hasonló veszedelemnek.

— Vivát, vivát, mester, — kiáltott vidáman Szarka uram, — ily bölcsen lévén kiármányoskodva e dolog, sikerülendni fog!

Erre aztán elváltak egymástól, előre örülvén annak a pompás mulatságnak, melyről az asszony nem fog tudni semmit.

* * *

Minden úgy történt, a mint az Varga uram kiokoskodás a ravazdi bucsú délutánján a zöld lombokkal díszített korcsmaudvaron vigadók között ott duhajkodott a két lábtyűművész-mester is.

Bölcs előrelátásból azonban följegyezték egy czédulára az utcát, meg a házuk «Numerus»-át s azt dolmányuk belső zsebébe rejtve, megmondották a korcsmárosnak, hogy ha nagyon el találnának ázni, hát vigye őket haza a kocsiján s nemes barátsága nem marad jutalmazatlanul.

A multság aztán vidáman folyt tovább.

Czinczogott a hegedű, rikitott a klarinét s a két mester duhaj kedvvel járta a falusi szépekkal a kállai kettőt, meg a minden tánczok koronáját, az andalgót. A táncz hevében persze lekerültek a dolmányok is s ingujjban folytatódott a czéző egészen addig, míg a jó tényői azt nem mondta nekik, hogy: «elég!»

Ekkor a korcsmáros, a parancshoz híven, kocsiba ültette elázott vendégeit s behajtatott velök Szent-Márton városába, hol annak rendje és módja szerint mind-egyiket betuszkolta a háza kapuján.

Az asszonyok már — késő lévén, — mélységesen aludtak s észre sem vették, mikor majsztramék a sötétben a szobába támolyogtak. A hosszú kocsizás, meg a szoba levegője annyira a mennyire kijózanította őket s félve az esetleges veszedelemtől, hamarosan lehányták magukról a ruhát s oda bujtak az erélyesen horkoló oldalborda mellé...

* * *

Reggeli négy óra volt.

A csillagok már eltűntek az égről, csak a holdnak homályos karimája mosolygott még egy utolsót az ébredő világra.

A Sarkantyus-utca csöndjét hirtelen megzavarta a majsztramék házaiból kihallatszó irtózatoss nagy patália.

Rövid vártatva aztán egyidejűleg nyílt a két kapu s azokon, mint valami labda, repült ki két hiányosan öltözött alak, egymásba ütközve az utca közepén.

Az egyik Szarka, a másik Varga mester volt.

Józanok voltak már mindketten s mikor fölismerték egymást, Szarka mester kétségbeesetten kérdé pályá-

társától, hogy miként eshetett meg rajtuk ez a botránys állapot.

Varga mester megvakarta feje bubját s nagyot sóhajtvá bámult a magasba . . .

— Hej! Szarka mester, megmagyarázhatlanok lévén az élet útjai, úgy íródott meg az sors krónikájában, hogy az ravazdi bucsú alkalmával elcseréljük vala az — dolmányainkat! . . .

Árkosi Ödön.

Lépre ment.

Egy pék jelenlétében tárgyalják a diákok, hogy az élő nyelv folyton változik s az idegen nyelv szavait módosítva hogy olvasztják be. Pl. a latin templumból csinált a magyar templomot, a sacristeriumból sekrestyét. A hallgatódzó péknek tetszett a beszéd s végül meg is kérdi, hogy a pék név is ilyen forma?

— Oh igen, — mond egy hamis diák — az a latinból van, a pecus megrövidítése.

Pék uram boldogan ment a polgári körbe s ott tudományával kérkedni akarván, azt mondja, hogy ő nem az elferdített szót használja, hanem az eredetit.

— Én pecus vagyok!

Egy ottlevő uriember aztán megmagyarázta neki, hogy pecus azt jelenti, hogy barom, őt azonban legföljebb annyiban lehet annak nevezni, mert felült a diákoknak.

A nyeresmény.

Hölgy. Van magának sorsjegye?

Úr. Igenis van.

Hölgy. S nyert már valamit rajta?

Úr. Oh igen. A feleségemtől éjjel-nappal szidást, hogy ilyesmire költöm a — pénzemet.

Mindig pontos.

Férj. Hová mégy, kicsikém?

Nő. Egyik barátném jourjára.

Férj. És mikor jössz haza?

Nő. Azt nem tudom.

Férj. No jó, csak aztán ne később!

Föltételes szeretet.

— A könyve jó, megfogadom eselédnek, de mondja csak, szereti a gyermekeket?

— Ha a nagysága megtoldja a fizetésemet két forinttal, akkor a gyerekeket is úgy szeretem, hogy no!

Ifjú vagyok . . .

Ifjú vagyok, életemet szeretem,
Kék ég gyanánt mosolyg rá a szerelem.

Napja sokszor lángot lövell, oly meleg,
Emésztő tűz táplálja azt, — szívemet.

Sötét felhők borítják el néha-nap,
Ha a féltés kebelemben lábra kap.

S kiderülni még ideje sincs neki:
A csalódás, az éjszaka meglepi.

Hanem a sok felleg lassan szerte mén,
És feltűnik a holdvilág, a remény.

S a leányszem itt is, ott is rám ragyog,
Mindmegannyi fénylő, drága csillagok!

Árkosi Ödön.

Mámor után.

Nagy tekeverseny volt egy nagy faluban, utána persze nagy eszem-iszom. Jól bekapacizálva ér haza egyik tekéző s másnap reggel fölébredve, oda szól a feleségének :

— No, anyjuk, ugy-e szép disznót nyertem a tekeversenyen ?

— Micsodát? Hiszen egy libát hoztál haza!

— Hm, libát, libát! No, most már értem, hogy miért akart az a hunczut disznó folyton repülni!

Mentség.

Az a nagy hibája volt egy plébánosnak, hogy nagyon gyakran felöntött a garatra. Besugták ezt a püspöknek, a ki maga elé rendelte.

— Azt mondják, hogy ön sokat szokott inni.

— Remélem, — vágott szavába a plébános, — az okát is megmondták méltóságodnak, hogy t. i. folytonosan gyötör a szomjuság.

A helyettes.

Egy hölgy találkozik egykori cselédjével, a ki férjhez ment és mosóné lett.

— Hogy mehettél ilyen ostobához nőül? — kérdi tőle.

— Tetszik tudni, — válaszolt a mosóné, — a mi mesterségünknel annyi csomagot kell hurczolni, hogy ha most nem volna itt a férjem, hát kénytelen volnék egy szamarat vásárolni!

Tromf.

Magyar helyen nőtt fel a sváb gyerek s derék magyar ember lett belőle. Egyszer társaságban szóba kerül, hogy már harminczöt éves. Egyik gazda kötekedni akarván vele, azt kérdi tőle :

— Igaz-e, hogy a svábnak csak negyven éves korában gyün meg az esze?

— Hát hiszen úgy beszélük, tán igaz is lehet.

— De hátha akkor se jön meg? — faggatja tovább.

— Hát akkor éppen olyan ostoba, mint kend, — volt rá a feletet.

Iskolában.

A falusi plébános az iskolában az ördög gonoszságáról beszél, a ki minden rosszra vezeti az embereket.

— De ugy-e, kis lányom, ellenében van egy nagy hatalom, egy Mindenható, a ki hatalmasabb az ördögnél? — teszi fel a kérdést egy kis leánynak.

— Igen van, a végrehajtó!

— Hogy érted azt, kis leányom?

— Hát úgy, — adja meg a feleletet a kis lány, — hogy két tehenünk volt, az egyik nem akart tejet adni s édes anyám mondta is, hogy az ördög vigye el ezt a Riskát. De biz az nem vitte el, hanem tegnap végre eljött a végrehajtó s csakugyan elvitte.

Őszinte.

— Sokat tánczolt, kisasszony, a farsangon?

— Nem, már nincsen rá szükségem, hogy bálozzak, mert már menyasszony vagyok!

Gonosz nyelv.

— Milyen szerencse ért! — kiált fel egy festő. — Az új takarékpénztár pénztárnoka megrendelte nálam az arczképét olajban!

— Az a gazember? — válaszol barátja. — Hogy ha majd Amerikába szökik, arról csináltassa meg az arczképét a rendőrség a körözvényhez s akkor az ördög se fog rá ismerni!

Furesa önvédelem.

Biró. István gazda, azzal van vádolva, hogy kiütötte a komája három záp fogát.

István gazda. Igen is instálom, de csak önvédelemből.

Biró. Mit beszél a világba, hiszen ő nem is nyult magához!

István gazda. Igen is, nem nyult, de azt mondta, hogy ha még egyet szólok, leharapja az orromat, hát kénytelen voltam kiütni az erősebb fogait, hogy meg ne haraphasson!

Ez is dicséret.

— No, Pista fiam, megdicsért a tanító úr? — kérdi az apa iskolából hazatérő egyik fiától.

— De meg ám!

— S mit mondott?

— Hát nekem nem szólt semmit, de a Miskának azt mondta, hogy ő a legnagyobb számár az iskolában, még én is többet tudok, mint ő!

A színháznál.

Smüle. Kérek edj fél jedjet!

Pénztáros. De minek féljegyet, hiszen ön nem gyermek?

Smüle. De csak fél szemem van.

Ellentétek.

— És ön igazán azt hiszi, hogy teljesen ellentétes természetű lények közt is jöhet boldog házasság létre?

— Föltétlenül s épen ezért keresek egy igen gazdag leányt feleségül!

Női fortély.

317

Festő. Megvallom, még nem fordult elő életemben, hogy egy hölgy azt követelje, hogy idősebbre fesse az arczképét.

Nő. Azért, mert a kép vőlegényem számára készül s ily módon idővel nem fogja olyan hamar észrevenni, hogy vénülök.

Feltalálta magát.

Haza kerül az obsitos, beszél nagy hangon, hogy miként nyargalt keresztül Velenczén.

— De hisz az vizre van építve, — jegyzi meg a falu kis pennája, a segédjegyző.

— Persze, hogy vizre, — vágja ki az obsitos, — csak-hogy télen volt ám az, ecsém, mikor a viz jól be volt fagyva.

Szó szerint.

A falusi ember fia jó tanuló volt, Pestre is felkerült jogra a saját erejéből. Egyszer apja meglátogatja s mikor feljutnak fiának negyedik emeleten levő lakására, az apa nagy lélekzetet vesz s felsóhajt:

— Ugyan édes jó fiam, de fel is vitte Isten a dolgot!

Vasuti összeütközés után.

— Szóval ön panaszkodik, hogy eltörött az egyik lába, — rikácsol egy felügyelő.

— De én azt hiszem — veti ellen a szerencsétlenül járt utas.

— Nem kell önnek hinnie semmit ilyenkor, mikor annyi a halott s még sem csap egyik sem akkora lármát, mint ön!

Mindig ugyanaz.

Az öreg egyetemi tanár hirneves fogász volt s abban tűnt ki, hogy mindenkihez egyforma volt, vagyis egyformán goromba. Egy öreg mágnásnő megy hozzá. Épen rossz kedvében volt s mikor a hölgy bemutatván magát előadja baját, egy székre mutat neki:

— Üljön le!

A sértő hangra a hölgy meglepetve válaszolja:

— No, de kérem!

— Üljön hát le! — mordul rá a tanár újra.

— Mit gondol doktor úr, ki vagyok én, hogy így beszél velem?

— Egy vén asszony, rossz fogakkal!

Hát czipnek.

Meleg nyári délután volt, a theologiai tanár erősen magyaráz latinul a méhekről, hogy szorgalmasan röpködnek virágról-virágra, gyűjtik az anyagot, hogy finom mézet készítsenek. Egy kis papot e közben elnyomott a buzgóság, mit a tanár észre vesz s mialatt szomszédja nagyot csip rajta, a tanár nevéen szólítván, kérdi tőle:

— Mit csinálnak a méhek?

Mire az álomszuszék kispap, a ki egyébként selypíteni szokott, minden gondolkozás nélkül megcsipett kezéhez kapva mondja:

— Hát czipnek!

De lett is egetrázó hahota a teremben.

A vádlottak padján.

Törvényszéki elnök. Ön meggyilkolt egy orvost, midőn épen egy súlyos beteghez ment; ön tehát kétszeres bünt követett el!

Vádlott. Bocsánatot kérek, nagyságos elnök úr, de ki állíthatja, hogy nem mentettem meg én ezáltal a beteg életét?!

A piaczi szép nagy házban...

A piaczi szép nagy házban,
A hol annyi mulatás van,
Ottan laknak, vigan élnek,
Velük sokan cserélnének.

Szép az asszony, vidám, hamis,
Tetszeni vágy még maga is,
Hát még mily szép s vig a lánya,
Járnak is a csodájára.

A háziúr előkelő,
Csupa elme, csupa erő,
Suttog is a vendégsereg:
Milyen boldog, jó emberek!...

De ha vége az estélynek,
Meváltoznak a kedélyek,
Úr és asszony hajba kapnak,
S pár rongy fillér oka annak.

A boldog férj haját tépi:
Lopni kell már menni néki;
Sír az asszony: Mért is mentem
Koldús férjhez? Koldús lettem!

S a piaczi szép nagy házban,
A hol annyi mulatás van,
Sír a lány is, baja mennyi!
Szegény, nem tud — férjhez menni.

Haan Béla.

Nyilatkozat.

Ifju. Kisasszony, szeretem önt!

Leány. Hihetek-e az ön szavainak?

Ifju. Még kételkedik benne akkora hozományyal?!

Nem jött zavarba.

— No, atyámfiái, — beszél az obsitos, — Itália még csak a nagy világ! Még a méh is akkora ott, mint nálunk egy bárány!

— No, képzelem, — mond egy hallgatója, — mekkora lehet ott egy méhkas!

— Méhkas, méhkas! Hát hiszen az egyforma mindenütt, azért méhkas!

— De hát hogy fér be akkor az a nagy méh?

— Hogyan-é? Ahhoz már nekem semmi közöm, az az ő dolga!

Talpraesett válasz.

Egy falusi gazda életpárjával felnézett Budapestre és sorra bámulta a sok szebbnél-szebb kirakatot, milyenekről csak mesékben hallottak. Főként az anyjuk akart mindent látni, férje már alig bírta követni. Egy szép kirakatnál csodálva állanak egymás mellett, persze az atyafi kutyául fáradt volt, mikor a boltból oda siet a Slajmi s kérdi a gazdától:

— Mit vesz, bátyám uram?

— Hát csak lélekzetet, — mondja fáradt sóhaj után a gazda.

A szórakozottság netovábbja.

— Igen, drága Juliskám, férjem orvos és igen szeretetreméltó, de hihetetlenül szórakozott!

— Igazán?

— Biztosítalak! Képzeld, az eljegyzésünkön, mikor az újjamra húzta a jeggyűrűt, megtapogatta az üteremet s azt mondta, hogy nyujtsam ki a nyelvemet!

Test és lélek.

A testem ép, erős, büszkén mondhatom,
Sirba teszik mégis majdan egy napon.
Lelkem beteg folyton s nincs rá ír, vigasz,
Mégis, mégis mért hogy — halhatatlan az?!

Árkosi Ödön.

Falusi iskolából.

— No, fiam, a sonkáról mondod, hogy jó eledel, hát melyik állatnak köszönhetjük a sonkát?

— Hát a hentesnek!

Feltalálta magát.

— Nagyon kicsinyek ezek a zsemlyék, — mond az öreg asszony a péknek.

— Hja néném, — válaszolt a pék, — csak nem lehet mindenik nénemasszonynyal egykoru, szegénykék még csak egy naposak!

Az iskolából.

Tanító. Mondd csak, fiam, miért kergette ki Isten Ádámot és Évát a paradicsomból?

Gyurka. Mert nem tudtak megosztózni a leszakított almán!

Szarka-Banka hires országában
Nagy sor esett meg a minapában.
— Ez az ország nincs még följegyezve
A glóbuson, meg a nagy mappában ;
De, hogy megvan, bizonyosság lesz rája
Az új ezred új históriája.

Kivándorolt tudós Kukutyini,
— Gyakran szokott ily stráges megesni, —
Szarka-Banka kráterországában
Hirnevet és milliót keresni.
Volt esze, hogy minden jót szeressen,
S nem volt számár, hogy másnak keressen.

Szarka-Banka óriáslakói
A tudóson pompásan mulattak :
Milyen törpe ! — s viczből meg tréfából,
Parancsára kerestek-kutattak
Passzióval ástak-vájtak-túrtak,
Minden kráterkasszácskát kifúrtak.

Tréfadolog, játék volt az nékik.
Tátogott és mosolygott a szájuk ;
Tűzben éltek, tűzben utazgattak,
A kráter volt a Wertheim-kasszájuk.
Minden kincsök — senkitől sem sejtve,
Ott volt titkon dugaszban elrejtve.

« Szerencsém lesz ! — így szólt Kukutyini, —
A tenyerem kutyaliter viszket. »
S rittig ! — alig puskalövésnyire
Talált pompás régi obeliszket.
S felkiáltott a nagy fölthaláló :
« Isten ucsese ! — ez szurkapiszskáló ! »

Pipaforma hegy tetején állt az.
Nagyra eszmélt a nagy tudós vándor :
« Ez obeliszk, ez szurkapiszskáló . . .
Itt járt hajdan a dicső Nagy Sándor ! . . .
Hála Isten, nincs könyvekben mukja,
De itt füstöl manapig csibukja.

Igen, a hős, a dicső Nagy Sándor
Seregével hajdanában itt állt.
S a nagy vezér óriás csibukból
Itt, e helyen kedélyesen pipált.
S a pipába — ah — a nagyság kiholt ! —
Prometheus tüzes menkőt esiholt. »

S meghatottan folytatta a tudós :
« Nos, Nagy Sándor meg van ugyan halva,
De im ég még és javában füstöl
Pipájának örökéltü hamva !
Kutassatok itt, ti óriások !
— Bíz én magam nem fúr farag-ások ! »

Szarka-Banka óriás lakói
A mint ott a krátert körül állták,
Kis körmükkel a hamut egy csöppig,
— Bár tüzes volt, — mégis kipiszskálták.
S a bagóban — mint a Bábel tornya, —
Meredt egy papirusztekercsforma.

A lelet egy pecsétes galanddal
Hitelesen volt össze s befűzve.
« Nagy hirnevem meg van állapítva,
Esküszöm az orleáni szűzre ! »
Kip-kop-kip-kop járt a tudós szűje :
« Ez Nagy Sándor szarkalábbetűje !

Örök hirnév ! . . . Ércszobor ! . . . A tudóst
Vig sejtelem hizelgve megszállta,
A mint ott a szögedi bicskával
A galandot szépen lenyiszálta.
« Hejhaj ! — német tudósok romlása !
Ime itt áll Nagy Sándor írása ! »

Halál révén tanuságul hívlak
Szent Habakuk s minden apró szentek,
Hogy Nagy Sándor egyszer életében,
Félelmében egy nagyot füllentett.
« Egy » szakaszban — szent Péter légy velem ! —
Nem igaz a világtörténelem !

Dicsó éltem dicsőséges útján
— Oh, csak egyszer ! — nagyon félre hágtam.
Halld világ ! — A gordiusi csomót
Nem én voltam, a ki kettévágtam.
Megvallom itt — hisz már úgy is végem, —
E hősi tett nem endicsóságem.

Hirnevem e végállomás után,
Tudom, nagyon össze fog majd esni ;
De hiába ! — a mi igaz, — igaz.
Nem birtam a csomót kettényesni.
Ki is csorbult dicső kardom éle,
De hiába ! — csak nem birtam véle.

Holt fáradtan újra köszörültem
A kardomat ; — már azt hittem, végem,
A mint ezt a sisiphusi munkát
Meglátta a drága feleségem.
S mit nem birtam én borotvaéllal,
Elvágta ő — az éles nyelvével !

Felhívás előfizetésre.

Kérjük olvasóinkat, a kiknek előfizetésük e hó végén lejár, s a humornak mindazon barátjait, a kik lapunk előfizetői közé óhajtanak lépni, az előfizetés összegének mielőbb való beküldésére, nehogy a késedelem a lap gyors szétküldésének útját állja.

AZ ELŐFIZETÉS ÁRA:

juliustól szeptember végeig --- 4 korona
juliustól december végeig --- 8 korona.

Az előző évfolyamokból is áll még néhány teljes példány rendelkezésünkre, melyet előfizetőink 8—8 koronáért rendelhetnek meg. *Az Urambátyám kiadóhivatala.*

Budapest, R. A balatoni fürdőlevél, sajnos, nem lapunkba való, mely nem közöl tárczacikkeket, csak humoros elbeszéléseket. Illusztrálásra alkalmas történeteket azonban mindig szívesen veszünk. A cikket egy hétig megőrizzük. — *Váczi, Cs.* Az az anyós-élez bizony megjelent már lapunk huszonnegyedik számában. — *Bars-Taszár, F. K.* Több-kevesebb simitással jobbára közölhetők. — *Halas, T. L.* Egyiket beszoritottuk, — hogy okuljon rajta! — *Budapest, H. K.* Az adomákból válogatunk, a többi nem lapunkba való. — *M-Sziget, K. E.* Találó rajza annak a típusnak. Ámde lapunk programjába ütközik a társadalmi viszonyok megbolygatása vagy épen egyes felekezetek kigúnyolása.

x **Vérgyógyítás (Hemopatia).** Új és eredeti 14 év óta kipróbált gyógymód, a mely hazánk és a külföldi jobb köreiben általános elismerésnek örvend. Rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva asthma, szív-, gyomor-, hólyag- és idegbajoknál, vér- és borbántalmak ellen és kizárja az elme-zavar és szélhűdés beálltát. A kezelése kellemes, nem gátolja a beteget napi foglalkozásában, tartós, gyökeres gyógyulást eredményez. E gyógymód megalapítója **Dr. Kovács J.** fővárosi orvos, a kinek *Budapesten, V., Váci-körút 18. sz.* alatt egy, ezen célra berendezett orvosi rendelő intézete van, melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk, a kik a fent elősorolt bajok valamelyikében szenvednek. Dr. Kovács J. levélbeli megkeresésre készségesen válaszol. A nevezettnél a vérgyógyításról szóló értekezés 1 korona beküldése ellenében díjmentesen kapható.

Magyar királyi államvasutak.

(Mérsékelt árú menettértijegyek kiadása Turinba a nemzetközi iparművészeti kiállítás alkalmából.)

A magy. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint a Turinba folyó évi május hó 10-től november hó 15-ig rendezett nemzetközi iparművészeti kiállítás alkalmából ezen kiállítás meglátogatására a magyar iparművészeti társulat tagjai részére a kiállítás tartalma alatt havonként egyszer és pedig július hó 30-án, augusztus hó 13-án, szeptember hó 3-án és október hó 1-én Budapestről-Fiume-Velencze-Milanon át Turinba mérsékelt árú menettérti jegyek adatnak ki. A menettérti jegyek Turinban három napi teljes ellátásra, a kiállítás háromszori megtekintésére és a városban tartózkodás idejére kalauz igénybevételére jogosítanak. Ezen jegyek Olaszországban 15 napig, Magyarországon pedig Velenczéig és onnan vissza 30 napig érvényesek. Budapestről az indulás említett napokon akár reggel vagy délután induló gyorsvonattal, Fiuméből a következő nappali hajóval, Velenczéből pedig az aznapi esti vonattal történik, míg a visszatéréshez bármely tetszés szerinti vonat illetve hajó választható a jegy érvényességi idején belül. Az utazás jövetkor Olaszország területén Velenczén kívül még kétszer, a magyar kir. államvasutakon azonban csupán Fiumében szakítható meg. Ezen menettérti jegyek a m. kir. államvasutak I. sz. városi menetjegyirodájában (Hálókocsitársaság Hungária-szálló) és II. sz. városi menetjegyirodájában (Cook-iroda Vigadó-tér 1.) az I. osztályra 175.50, a II. osztályra pedig 140.90 korona áron nyolcz napi előzetes bejelentés után a tagsági jegy felmutatása mellett kaphatók. Budapest, 1902 június hó. *Az igazgatóság.*

85759/902, sz.-hoz.

Hirdetmény.

A külső kerepesi-uton a központi pályaudvarral szemközt levő s a magyar kir. államvasutak nyugdíjintézetének tulajdonát képező, úgynevezett nyolczház-csoport III., IV. és V.-el jelölt épületei homlokzatainak diszvakolása kijavítandó és színezendő lévén, e munkák elvállalására nyilvános pályázat hirdettetik. Felhivatnak e munkákra pályázni óhajtók, hogy lepecsételt, sajátkezűleg aláírt ajánlataikat folyó évi július hó 11. azaz tizenegyedik napjának déli 12 órájáig a magyar királyi államvasutak igazgatóságánál (Andrássy-út 73., földszint 32. sz. ajtó alatt) benyujtsák, a hol azok ugyane napon nyilvánosan föl fognak bontatni. A munkák végrehajtásához kötött feltételeket tartalmazó költségszámítás és az ajánlati minta a rendes hivatalos órákban reggeli 8 órától d. u. 2 óráig ugyanott kapható és ugyanott az épületek tervei is megtekinthetők. Az egy korona bélyeggel ellátandó ajánlat, melyhez az ivenkint 30 filléres bélyeggel ellátandó költségvetés is csatolandó, következő felirással nyujtandó be: «Ajánlat a külső kerepesi-úti nyolczház-csoport III., IV. és V. épületek udvari homlokzatainak kijavítására és színezésére.» A 150 korona azaz százötven koronával megállapított bánatpénz legkésőbbben az ajánlati tárgyalást megelőző napon, vagyis f. évi július hó 10-én déli 12 óráig kézpénzben, vagy óvadék képes értékpapirokban a magy. kir. államvasutak főpénztáránál, le teendő. A letéti jegy az ajánlathoz nem csatolandó. A feltételeknek meg nem felelő, valamint később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek. A magyar királyi államvasutak fentartja magának azt a jogot, hogy a beérkező ajánlatok között szabadon választhasson.

Budapest, 1902 június hó 19-én.

A magyar kir. államvasutak igazgatósága.

100411/FII 902.

Hirdetmény.

Ünnep- és vasárnapokon külön személyvonat közlekedése Bia-Torbágytól Budapest keleti pályaudvarig.

Folyó évi június hó 29-étől kezdve a nyári évad tartalma alatt ünnep- és vasárnapokon az esti órákban Bia-Torbágytól Budapest keletipályaudvarig az öszes közbeeső állomásokon és megállóhelyeken megálló külön személyvonat fog közlekedni. E vonat Bia-Torbágytól este 9 óra 12 perczkor indul és Budapest keleti pályaudvarra éjjel 10 óra 10 perczkor érkezik. Budapest 1902 június hó 25.

Az igazgatóság.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Gondoskodjék saját és gyermekei jövőjéről!

A ki egy hazánkban teljesen új, Franciaországban közel 60 év óta kipróbált és fényesen bevált biztosítási módozat szerint leányának **Hozományt**, fiának egy az önálló **Tőkét**, vagy saját **évi járadékot** akár biztosítani forduljon felvilágosításért a

«LE CONSERVATEUR»

életbiztosító részvénytársaság
magyarországi igazgatóságához (igazgató Berényi Imre),
Budapest, VI., Eötvös-utca 23/a.

Fennáll Franciaországban: 1844 óta. — Biztosítási állomány: 500 millió korona. — Nincsen orvosi vizsgálat! Fő- és vezérügynökök az ország minden részére ke-restetnek.

Magyar királyi államvasutak.

ad 64795/902. sz.

Pályázati hirdetés.

A m. kir. államvasutak igazgatósága a jövő 1903. évben esetleg 3 éven át szükséges kocsitengelyek szállításának biztosítását óhajtván, ez iránt nyilvános pályázatot hirdet. Az ajánlatok legkésőbb folyó évi július hó 15-ének déli 12 órájáig betérjesztendők, a bánatpénz pedig folyó évi július 14-én déli 12 óráig b küldendő. A pályázatra vonatkozó részletezett feltételek a mennyiségek, úgyszintén az általános és különleges szállítási feltételek a magy. kir. államvasutak anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál (Budapest, VI. kerület Andrassy-út 73. sz. a.) megtekinthetők.

Budapest, 1902 június hóban.

Az igazgatóság.

Kolozsvári Kereskedelmi Akadémia

benlakással 100 tanuló részére.

Az intézet felső kereskedelmi iskola és kereskedelmi akadémiai tagozatból áll.

A felső kereskedelmi iskolai tagozat alsó osztályába a tanulók a középiskola 4-ik osztályából vétetnek fel s a végzett növendékek a kereskedelmi pályán kívül az 1883: I. t. cz. alapján több hivatali pályára is illetékesek s az egyévi önkéntes szolgálatra jogosultak. Évi tandíj 120 korona.

Az akadémiai tagozat rendes hallgatói közép vagy kereskedelmi iskolában érettségit tett ifjak. E főiskolai tagozat a ker. szakismeretek mélyebb művelése mellett széleskörű közgazdasági és jogi ismereteket nyújt, nagy súlyt fektet a modern nyelvekre s arra törekszik, hogy hallgatói úgy a nemzetközi kereskedelemben, mint a közgazdaság magasabb állásaiban helyöket megállják. A hazai viszonyokra tekintettel fa- és gabonakereskedelmi szaktanfolyamokat tart fenn. Évi tandíj 240 korona.

A benlakás — internatus — a kényesebb igényeket is kielégítő modern berendezésű s a teljes ellátásért évi 800 korona fizetendő.

Részletes programmal szívesen szolgál az igazgatóság.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legtisztább égetés

SAVANYU-KŰT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kitűnő hatásnak bizonyult köhögéskor, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghurutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Természetes forró-, meleg kénes források, iszapfürdők, iszapborogatások, zuhany-massage, vizgyógyintézet, villany-fényfürdők, gőzfürdők, kő- és kád-fürdők, gyógyviz-uszodák. Ólesó és gondos ellátás. Csúsz, köszvény, ideg-, bőrbajok stb. felől kimerítő prospektust küld ingyen a Szt. Lukácsfürdő r. t. igazgatósága Budán

A női szépség!

Az ideális szépség fön-
tartására és elérésére
a legtekélyesebb és a
legmegbizhatóbb egye-
dül a

Blaha Lujza pipere-crème.

Mert ez teljesen ártalmatlan és zsirmentes, miért is nappali használatra, mint a toilette főkiegészítő része: estélyre, színházba, sétára menés előtt a legalkalmasabb. Ezen Blaha pipere-crème a bőrre kenve azonnal beszívódik és ez által a bőr gyengén kifeszül, az arcz tiszta, sima, matt, halvány rózsás-fehér természetes üde zománczot kap és ezen zománcz alatt az arczbőr összes tisztatlanságai teljesen mind eltűnnek. — Kiváló jóságát legjobban igazolja nagymérvű használata, és az, hogy br. Splényiné Blaha Lujza ünnepezt nagy művésznőnknek, valamint a főváros és a vidék legelőkelőbb hölgyeinek is ez a kedvencz pipere-szere. — Egy tégely 1 frt 20 kr., hozzá Blaha Lujza arczpor (crém, fehér, rózsaszinben) egy doboz 80 kr. és szappan egy darab 50 kr. Valódi minőségben kapható közvetlen a készítőnél:

dévai SZÖLLŐSY ISTVÁN

gyógyszerésznél,

Budapest, I., Krisztina-körút 120.

a ki postán tit-ktartás mellett is azonnal megküldi.

Raktár: Török József gyógytár, «Opera» gyógytár, «Nádor» gyógytár. Debreczenben dr. Ratschnek gyógytár. Számos kiváló hölgy hála- és elismerő-levele igazolja ezen crème páratlan jóságát.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

